

EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

୬୬.୧୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬୬

Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

ഇദ്യന്ദ്യൻ PARISH BULLETIN № 50, DECEMBER 20, 2020 A.D. ഇദ്യൻ

Sunday before Christmas Неділя перед Різдвом

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

<u>pastor@crossparish.ca</u> **Address:** 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca
PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

I must tell you a little secret! I *love* hearing the genealogy of our Lord on this Sunday. There are some would prefer to omit (and actually do omit) the first seventeen verses of this selection. They figure that we do not want to hear over and over of who begot whom or who was the father of so-and-so. But this genealogy is important for many reasons of which two I will explore with you.

Matthew is providing for the reader a lineage of Jesus, that He is from the line of David. For those who are observant, not every man listed here was the actual biological father of the next man listed. Rather, it reveals the family line in three sections. Why fourteen generations in each section? Perhaps it is because, in Hebraic numbering, David adds up to fourteen. Notice that there are a few women listed in this genealogy: Tamar, Rahab, Ruth, and the wife of Uriah. These women were Gentiles. Fr. Lawrence Farley speculates that Matthew writes this in order to reveal that while Israel was the chosen people of the Lord and that salvation would come through Israel, salvation will spread to the Gentiles.

Notice, too, the rhythm: X was the father of Y, Y was the father of Z, Z was the father of.... And when we come to Jesus, He *was born* of Mary, the husband of Joseph. The pattern changed. It was almost as if His birth was unexpected. God is present, now involved personally in history. God takes on everything of what it means to be human (except sin). He dwells among us. All of this is very Good News!

(Royal Doors resource)

Troparion (Tone 4): When the disciples of the Lord learned from the angel* the glorious news of the resurrection* and cast off the ancestral condemnation,* they proudly told the apostles:* "Death has been plundered!* Christ our God is risen,* granting to the world great mercy."

Troparion (Tone 2): Great are the achievements of faith!* In the fountain of flames, the three holy youths rejoiced as by the water of rest,* and the prophet Daniel was revealed shepherding lions like sheep.* Through their intercession, O Christ God,* save our souls.

Troparion (Tone 4): Bethlehem, make ready, for Eden has been opened for all. * Ephrathah, be alert, for the Tree of Life has blossomed forth from the Virgin in the cave. * Her womb has become a spiritual paradise * wherein fruit was planted, * and if we eat of it we shall live and not die like Adam. * Christ is coming forth to bring back to life ** the likeness that had been lost in the beginning.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

Kontakion (Tone 6): Armed by the Being that defies description* You defied the man-made idol, O thrice blessed youth.* In the midst of the unbearable flames you stood and cried out to God:* "In Your mercy, O gracious One, hasten and come to our aid,"* for You can do whatever You will.

Now and for ever and ever. Amen.

Theotokion (Tone 6): Today the Virgin is on her way to the cave* where she will give birth in a manner beyond understanding* to the Word Who is in all eternity.* Rejoice, therefore, universe, when you hear it heralded.* With the angels and the shepherds, glorify Him Who chose to be seen as a newborn babe** while remaining God in all eternity.

Prokeimenon (Tone 4): Blessed are You, Lord God of our fathers,* and praised and glorified is Your Name forever.

Verse: For You are righteous in everything that You have done to us.

A Reading from the letter of St. Paul to the Hebrew (3:4-11):

Brothers and Sisters, By faith he stayed for a time in the land he had been promised, as in a foreign land, living in tents, as did Isaac and Jacob, who were heirs with him of the same promise. For he looked forward to the city that has.

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись,* Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

Тропар (глас 2): Великі подвиги віри,* в джерелі полум'я, як на спокійній воді, святі три отроки радувалися;* і пророк Даниїл пастирем левів, наче овець, являвся.* їх молитвами, Христе Боже, спаси душі наші.

Тропар *(глас 4):* Готуйся, Вифлеєме, розкрийся всім, Єдеме,* красуйся, Євфрате,* бо дерево життя в вертепі розквітнуло від Діви.* її лоно раєм мисленним явилось, в якому – божественний сад.* З нього ївши будемо жити – і не як Адам помремо.* Христос раждається, щоб оновити упалий колись образ.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак *(глас 6):* Рукописаному образові не поклонившися,* але неописанним єством захистившися, триблаженні,* в подвизі вогню ви прославилися,* і посеред нестерпного полум'я стоячи, Бога ви призвали:* Поспішись, о Щедрий, і скоро прийди як милостивий нам на поміч,* бо Ти можеш, якщо воля Твоя.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 3): Діва днесь гряде, щоб невимовно родити у вертепі превічне Слово.* Радій, вселенно, почувши це,* прослав з ангелами й пастирями* того, що хоче явитися дитям малим – превічного Бога.

Прокімен *(глас 4):* Благословен єси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки.

Стих: Бо праведний єси в усьому, що створив Ти нам

До Євреїв послання Св. Апостола Павла читання: (Єв 3:4-11):

Браття і Сестри, вірою Авраам перебував у обіцяній землі, як у чужій, живучи у наметах з Ісааком та Яковом, спадкоємцями, як і він, тієї самої обітниці. Бо чекав міста з непохитними основами, якого Бог будівничий і засновник. Вірою Авраам, поставлений на пробу, приніс у жертву Ісаака; і то єдинородного приніс у жертву сина, він, що обітниці одержав, до якого було сказано: «Від Ісаака тобі народиться потомство», думаючи, що Бог має

foundations, whose architect and builder is God. By faith Abraham, when put to the test, offered up Isaac. He who had received the promises was ready to offer up his only son, of whom he had been told, "It is through Isaac that descendants shall be named for you." He considered the fact that God is able even to raise someone from the dead—and figuratively speaking, he did receive him back. By faith Isaac invoked blessings for the future on Jacob and Esau. By faith Jacob, when dying, blessed each of the sons of Joseph, "bowing in worship over the top of his staff," By faith Joseph, at the end of his life, made mention of the exodus of the Israelites and gave instructions about his burial. By faith Moses was hidden by his parents for three months after his birth, because they saw that the child was beautiful; and they were not afraid of the king's edict. And what more should I say? For time would fail me to tell of Gideon, Barak, Samson, Jephthah, of David and Samuel and the prophets— who through faith conquered kingdoms, administered justice, obtained promises, shut the mouths of lions, quenched raging fire, escaped the edge of the sword, won strength out of weakness, became mighty in war, put foreign armies to flight. Women received their dead by resurrection. Others were tortured, refusing to accept release, in order to obtain a better resurrection. Others suffered mocking and flogging, and even chains and imprisonment. They were stoned to death, they were sawn in two, they were killed by the sword; they went about in skins of sheep and goats, destitute, persecuted, tormented— of whom the world was not worthy. They wandered in deserts and mountains, and in caves and holes in the ground. Yet all these, though they were commended for their faith, did not receive what was promised, since God had provided something better so that they would not, apart from us, be made perfect.

Alleluia (Tone 4):

Verse: O God, we have heard with our ears, and our fathers have told us the work You did in their days.

Verse: You saved us from our oppressors and put to shame those who hate us.

Gospel: (Matthew 1: <u>1-25</u>).

An account of the genealogy of Jesus the Messiah, the son of David, the son of Abraham. Abraham was the father of Isaac, and Isaac the father of Jacob, and Jacob the father of Judah and his brothers, and Judah the father of Perez and Zerah

силу і з мертвих воскресити; тому його й одержав назад, як символ. Вірою Ісаак благословив Якова та Ісава на майбутнє. Вірою Яків, перед смертю, благословив кожного з синів Йосифа і поклонився, спираючись на кінець палиці своєї. Вірою Йосиф, вмираючи, згадав про вихід синів Ізраїля і розпорядився про свої кості. Вірою батьки Мойсея, як він народився, три місяці. його ховали, бо бачили красу дитини, і не злякалися царського наказу. І що ще скажу? Часу не вистане мені, коли заходжуся розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, бувши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші наруг і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилою, брано на допити; вони вмирали, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ був невартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони, дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, шоб вони не без нас осягли досконалість.

Алилуя (глас 4):

Стих: Боже, ушима нашими ми почули і отці наші сповістили нам *Стих:* Ти спас нас від тих, що напастують нас, і тих, що ненавидять нас, засоромив ти.

Євангеліє: (Мт 1: 1-25)

Родовід Ісуса Христа, сина Давида, сина Авраама. Авраам був батьком Ісаака, Ісаак – Якова, Яків – Юди і братів його. Юда був батьком Фареса та Зари від Тамари. Фарес був батьком Есрома, Есром – Арама, Арам – Амінадава, Амінадав – Наасона, Наасон – Салмона, Салмон – Вооза від Рахави, Вооз – Йоведа від Рути, Йовед – Єссея, Єссей був батьком царя Давида, Давид – Соломона від жінки Урії. Соломон же був батьком Ровоама, Ровоам – Авії, Авія – Асафа, Асаф – Йосафата, Йосафат – Йорама, Йорам – Озії, Озія – Йоатама, Йоатам – Ахаза, Ахаз – Єзекії, Єзекія – Манасії, Манасія – Амоса, Амос – Йосії, Йосія – Єхонії і братів його за вавилонського

by Tamar, and Perez the father of Hezron, and Hezron the father of Aram, and Aram the father of Aminadab, and Aminadab the father of Nahshon, and Nahshon the father of. Salmon, and Salmon the father of Boaz by Rahab, and Boaz the father of Obed by Ruth, and Obed the father of Jesse, and Jesse the father of King David. And David was the father of Solomon by the wife of Uriah, and Solomon the father of Rehoboam, and Rehoboam the father of Abijah, and Abijah the father of Asaph, and Asaph the father of Jehoshaphat, and Jehoshaphat the father of Joram, and Joram the father of Uzziah, and Uzziah the father of Jotham, and Jotham the father of Ahaz, and Ahaz the father of Hezekiah, and Hezekiah the father of Manasseh, and Manasseh the father of Amos, and Amos the father of Josiah, and Josiah the father of Jechoniah and his brothers, at the time of the deportation to Babylon. And after the deportation to Babylon: Jechoniah was the father of Salathiel, and Salathiel the father of Zerubbabel, and Zerubbabel the father of Abjud, and Abjud the father of Eliakim, and Eliakim the father of Azor, and Azor the father of Zadok, and Zadok the father of Achim, and Achim the father of Eliud, and Eliud the father of Eleazar, and Eleazar the father of Matthan, and Matthan the father of Jacob, and Jacob the father of Joseph the husband of Mary, of whom Jesus was born, who is called the Messiah. So all the generations from Abraham to David are fourteen generations; and from David to the deportation to Babylon, fourteen generations; and from the deportation to Babylon to the Messiah, fourteen generations. Now the birth of Jesus the Messiah took place in this way. When his mother Mary had been engaged to Joseph, but before they lived together, she was found to be with child from the Holy Spirit. Her husband Joseph, being a righteous man and unwilling to expose her to public disgrace, planned to dismiss her quietly. But just when he had resolved to do this, an angel of the Lord appeared to him in a dream and said, "Joseph, son of David, do not be afraid to take Mary as your wife, for the child conceived in her is from the Holy Spirit. She will bear a son, and you are to name him Jesus, for he will save his people from their sins." All this took place to fulfill what had been spoken by the Lord through the prophet: "Look, the virgin shall conceive and bear a son, and they shall name him Emmanuel," which means, "God is with us." When Joseph awoke from sleep, he did as the angel of the Lord commanded him; he took her as his wife, but had no marital relations with her until she had borne a son; and he named him Iesus.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens;* praise Him in the highest.*Alleluia! (3x)

переселення. А після вавилонського переселення в Єхонії народився Салатіїл, у Салатіїла – Зоровавел, у Зоровавела – Авіюд, в Авіюда – Еліяким, в Еліякима - Азор, в Азора - Садок, у Садока - Ахим, в Ахима - Еліюд, в Еліюда – Єлеазар, в Єлеазара – Маттан, у Маттана – Яків, у Якова – Йосиф, чоловік Марії, з якої народився Ісус, що зветься Христос. Поколінь же всіх було: від Авраама до Давида чотирнадцять, від Давида до вавилонського переселення чотирнадцять і від вавилонського переселення до Христа поколінь чотирнадцять. Народження Ісуса Христа відбулося так: Марія, його мати, була заручена з Йосифом; але, перед тим, як вони зійшлися, виявилося, що вона була вагітна від Святого Духа. Йосиф, її чоловік, бувши праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити. І от, коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: "Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа. Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх." А сталося все це, щоб здійснилось Господнє слово, сказане пророком: "Ось, діва матиме в утробі й породить сина, і дадуть йому ім'я Еммануїл, що значить: З нами Бог." Прокинувшись від сну, Йосиф зробив, як звелів йому ангел Господній: прийняв свою жінку; та не спізнав її, аж поки породила сина, і він дав йому ім'я Ісус.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (х3).

Christmas Eve

"The time of our salvation has arrived. Prepare yourself, O Manger, for the Virgin is on her way to give birth." (Stichera of the Eve of Christmas)

The feast of the Nativity of our Lord Jesus Christ is ranked among the greatest feasts of our Church Year. Therefore, holy Church, mindful of the majesty and significance of this feast, encourages the faithful to prepare by prayer and fasting for this encounter with our Saviour. The Pylypiwka (Philip's Fast), the pre-festal services, and the celebrations on the Eve of the Nativity serve this purpose. The closer we approach to the Feast of the Nativity, the more and more frequently in the sticheras, canons and troparions of our services, the manger in Bethlehem, where the Son God was to be born, his Most Holy Mother Mary, St. Joseph, her Spouse, the cave, the star, the angels and the other accompaniments of His birth, are mentioned.

This festal preparation reaches its peak on the Eve of the Nativity. It is a day of watching, prayer and fasting. The guest from heaven is about to arrive, therefore, it is necessary to

prepare for his coming worthily. The Holy Eve of the Nativity has not only its own church significant services; it is also rich in symbolic rites and customs, some of which go back to preChristian times.

The Spirit of the Holy Eve Services

The celebration of the Eve of the Nativity of our Lord dates from the first centuries of Christianity. As early as the fourth century, there was a church rule which specified how the Eve was to be celebrated when it falls on a Sunday. In the fifth century, Synesius, Bishop of Ptolemais, and in the sixth century, St. Gregory the Great, preached sermons on the Eve of the Nativity. The Christmas Eve service is a faithful reflection of the spirit in which holy Church

goes forth to meet her Saviour. This is the spirit that glorifies God's plans regarding the redemption of the human race; a spirit of wonderment at the love and sacrifice of the Incarnate Word of God; the spirit of adoration and devotion toward the Divine Child and finally, the spirit of unearthly spiritual joy that the time of our salvation has arrived. The best expression of this spirit are the sticheras and canons of the Christmas Eve services. In the third Ode of the canon of Matins we read: "Today earth has become a heaven for me, for on it the Creator is born and is placed in the manger in Bethlehem of Judea. The shepherds sing unceasingly with the angels: 'Glory to God in the highest, peace on earth. The Exapostilarion in

Matins calls upon us to worship the newly-born Messiah: "With great haste let us go to Bethlehem, to worship him with the Magi, bearing the fruits of good deeds as gifts." The stichera in the Ninth Hour service says: "Today He Who holds in His hand all creation is born of the Virgin; He, Who by nature is inaccessible, is wrapped in swaddling clothes like a human being. In the manger lies One, Who, in the beginning, created the heavens by His word. He, Who sent down manna to the people in the desert, is nourished at the breast of a Virgin. The Bridegroom of the Church invokes the Magi, and from them, the Son of the Virgin receives gifts. We worship your Nativity, O Christ; we worship your Nativity, O Christ; grant that we may also see your divine Theophany."

The Eve of the feast of the Nativity has a special liturgy called the Great or Royal Hours. The Patriarch of Jerusalem, Sophronius (c.t641), is believed to have composed it. The

Royal Hours are celebrated three times a year: on the Eve of the Nativity, on the Eve of the Theophany (Epiphany) and on Great Friday. The Royal Hours before the Nativity of our Lord are so composed that in their Psalms and in the readings of the prophets of the Old Testament are collected the main prophecies relating to the promised Messiah. The events connected with the Nativity of the Lord are read from the Gospel, while the sticheras sing the praises of the Incarnate Son Of God and relate the place and circumstances surrounding the Nativity. During the service of the Royal Hours, the Holy Gospel Book is placed on the tetrapod; it remains there as a symbol of Christ who has already arrived and is now preaching his divine doctrine. The Holy Hours received its name from the fact that in Byzantium, the emperors, along with their court, were always present at this service. At the end of the service the polychronion was sung in their honor.

The Spiritual Preparation at Home

The eve of Christmas brings the Forty Days Christmas fast to a close. A strict fast is prescribed for this entire day. The whole family feels that on that day a very important heavenly guest will arrive in the evening, and therefore, a deeply festal and spiritual mood pervades the home. Our ancestors highly respected and zealously observed the fast of this day until the appearance of the evening star. Kievan Metropolitan, Maxim (1283-1305), in his rules on fasting says, that even if it be Saturday or Sunday on which the Eve of the Nativity falls, on that day a strict fast must be kept. Only after the Vespers service is one allowed to strengthen oneself with bread and wine. He orders that the same kind of fast be observed also on the Eve of the Theophany.

From earliest times, besides fasting, our ancestors prepared themselves for the feast of the Nativity of our Lord with confession and Holy Communion. This very beautiful and holy tradition comes from the first centuries of Christianity in Ukraine; it began with the Kievan Metropolitan George (1072). This holy practice was prescribed by Metropolitan Peter Mohyla, in his Euchologion, and also by the Synods of Zamost and Lviv.

An old Slavonic Prologue for the 24th of December contains the following spiritual

exhortation to the faithful in reference to greeting the feast of the Nativity of Christ: "Take note brethren, that there is a fast on the day before this feast of the Nativity of Christ. Therefore, on this day, at the Sixth Hour (12 0'clock noon), we gather together for prayer, with love and purity, overcoming anger, purifying carnal desires, and renouncing all evil deeds so that we may be made worthy with pure lips and an undefiled heart to partake of the Body of the Lord, that same Body which the Lord took upon Himself and willingly became poor.

"The Rites and Customs of Christmas Eve

In pre-Christian times, our ancestors, at the same time in which the Nativity of Christ is now celebrated, kept the feast of "Korochun" — the day of greeting the sun. "The feast of 'Korochun'," says Professor S. Kylymnyk, "is altogether an agricultural feast. In those remote times, this feast commemorated the impulse of human inspiration, hope and faith in the prospect of a good harvest, a new increase in cattle, continued health and well-being, and a happy life for the farmer... Today, the feast of "Korochun" with its manifold rites, celebrations, prayers and rituals — is clearly reflected in our feast of the Nativity of Christ... The feast "Korochun" of Rus-Ukraine, which was replaced by the Holy Nativity is singularly rich, happy, joyful and a great feast. It differs from similar feasts of other nations in its special rituals, in its wealth of folklore, in its originality of ethnography, and in its very firm preservation of our ancient prehistoric culture by the ethnic masses. This feast is the document of our profound prehistoric reality, not only of belief and world outlook, but also of our cultural, political and economic ties and relations with the world as a whole... Our Church adopted these beautiful customs — remnants of a primitive culture — but invested all these with Christian ideals, morals, and virtues, such as truth, love, forgiveness, generosity and spiritual perfection... But the basis of all the Christmas customs are those which were associated in remote times with agricultural and the pastoral life. These have been preserved to the present day and include all the characteristic features of the Ukrainian people: industry, hospitality, honesty, goodness, a love for singing, unity and reverence for the sanctity of the family life; respect for the memory of the departed, etc. " (The Ukrainian Folk Year from the Historical Perspective ... Vol. I, pp. 13-14)

The main duty of the members of each family on Holy Eve (Christmas Eve) is to prepare themselves, their house and farm for the feast of the Nativity of the Lord. The housewife is occupied with putting the house in order so that it will look beautiful, and with

giving it a festive look. She spends most of her time in preparing Holy Supper. This Supper, though meatless, is rich, for it includes as many as twelve traditional courses. Hence, its name "bahata kutya" (bahata — rich; kutya — boiled wheat mixed with honey).

Why are twelve courses served at the Holy Supper? We find the answer to this question in the above-mentioned work of Professor S. Kylymnyk. "On the basis of profound research," he says, "it may be said that twelve courses are

served at Holy Eve Supper because throughout the course of the year the moon circles the

earth twelve times. Thus, each course represents a single month. Secondly, the "Bahata Kutya" consists of every kind of vegetable and fruit that is on the farm, so that, with all this, the family could receive the god of the harvest and the holy souls of the ancestors... And the ancestors, in turn, partaking of all this food, give that yea^r still a greater harvest." (p. 20-21)

Among the courses of Holy Supper, "kutya" or "kolyvo" is the most important. This is boiled wheat with honey. Th^{ere} are those who are of the opinion that "kutya" is a remnant of the ancient love banquets (agapes), which were prepared on the day of the death of a Martyr or deceased beloved. Wheat, as a seed, revives each year; hence, it is the symbol of eterniW, and honey is the symbol of the eternal happiness of the Saints in heaven.

While the housewife is busy preparing food and decorating, the husband is occupied putting his farm in order, and waters and feeds the cattle. With the approach of evening, in a special ceremony, he brings a sheaf of straw (called Didukh) into the house, and places it in the corner by the dining table. "The Didukh-Raj," says Professor S. Kylymnyk, "in addition to symbolizing the presence of the spirits of the ancestors and the god of the harvest, also symbolizes the harvest of the new year, prosperity, affluence and human destiny... Hence, great respect is shown the Didukh; it is brought into the house with the same piety and reverence and ceremony with which it was brought from the field, and it is given a place of honor in the house. (op. cit., p. 24)

Straw and hay are also brought into the house. The hay is placed under the tablecloth while the straw is placed on the floor. In certain localities, this straw was also called "didukh". All this takes place according to a prescribed rite which includes speeches, well-wishings and appropriate chants. Various agricultural tools, such as an axe, a scythe, sickle, etc. are placed under the table, to indicate that God's blessing is desired on all the work of the farm.

Holy Supper is now prepared. As soon as the evening star appears in the sky, the head of the house lights a candle on the table. The whole family, dressed in festive attire, prays together and then sits down to the Holy Supper. The father then extends good wishes to the entire family, and they begin the Supper with "kutya", accompanied by various ceremonies and incantations. During the Holy Supper, the souls of the departed of the family are remembered, and a separate dish with 'kutya" is set for them on the table or window sill, for it is believed that the departed souls also share in the Holy Supper. After supper, the whole family greets the Nativity of our Lord by singing carols and exchanging gifts. "The mood of Holy Supper," says Father Marko Dyrda, O.S.B.M., "fills the heart and soul of everyone with the Unspeakable charm of the very ancient customs of the Ukrainian people... Within the soul of every Ukrainian, the Holy Sup per arouses not only a pleasant and stirring memory, but also unites his thoughts, intentions and endeavours with the ideal of the whole Ukrainian people in the homeland as well as those Ukrainians in the diaspora scattered in different countries throughout the world. Therefore, by your participation in the Christmas celebrations, renew in yourselves the sense of belonging to your people; strengthen your awareness of your national identity in the Ukrainian community, in which you live now in a free country; realize that you are a member of the Ukrainian nation, which developed its own customs and its own spiritual culture during the period of a thousand years. You should live by these customs, cultivate them among yourselves, and constantly recall them, so that in this way you may strengthen your ties with your ancestral origin. For this reason, the Holy Supper is a rich and profound experience that will never be forgotten by the Ukrainian people." (God, the Church and Youth, p. 31-32)

Надвечір'я Різдва Христового

"Час нашого спасення вже настав. Готуйся, вертепе, бо Діва надходить, щоб родити" (Стихира вечірні навечір'я).

Свято Христового Різдва належить до найбільших празників нашого церковного року. Тож свята Церква, маючи на увазі велич і значення цього празника, з року в рік готує своїх вірних до зустрічі з нашим Спасителем молитвою і постом. Цій меті служить Пилипівка, передпразничні богослужби та відправи в день навечір'я Різдва. Що ближче до Христового Різдва, то щораз частіше у стихирах, канонах та тропарях наших богослужб говориться про вифлеємські ясла, де має спочити Божий Син, про Його Пресвяту Матір Марію, святого Йосифа Обручника, про вертеп, звізду, ангелів, пастухів і царів.

Вершиною цього святкового приготування ε навечір'я Різдва. Це день чування, молитви й посту. Має завитати гість із самого неба, тож треба гідно приготуватися до його приходу. Святвечір має не тільки глибокі змістом церковні відправи, але передусім він багатий у нашому народі на повні символіки обряди і звичаї, деякі з яких сягають ще дохристиянських часів.

ДУХ СВЯТВЕЧІРНІХ БОГОСЛУЖЕНЬ

Історія святкування навечір'я перед празником Христового Різдва сягає перших віків християнства. Уже в IV ст. було церковне правило, яке означувало, як святкувати навечір'я, коли воно випаде в неділю. У V ст. Синесій, єпископ Птолемаїди, а в VI ст. святий Григорій Двоєслов у навечір'я Різдва говорили проповіді.

Богослуження навечір'я Різдва ϵ віддзеркаленням духа, з яким свята Церква йде назустріч своєму Спасителеві. Це дух прослави Божих планів щодо відкуплення

людського роду; дух подиву для любови й жертви воплочення Божого Слова; дух адорації і пієтизму для Божої Дитини, а вкінці дух надземної духовної радости, що хвилина нашого спасення вже настала. Найкращим виразником того духа є стихири й канони богослужень святвечора. На утреннім каноні третьої пісні читаємо: "Сьогодні небом стала для мене земля, бо на ній родиться Творець і в яслах кладеться у Вифлеємі юдейськім.

Пастухи з ангелами безустанно співають: слава во вишніх, мир у світі... "Світилен утрені взиває нас до поклону новонародженому Месії: "З великим поспіхом ходімо до Вифлеєму, щоб поклонитися йому з мудрецями, несучи, як дари, плоди добрих діл". Стихира на дев'ятому часі каже: "Сьогодні родиться з Діви Той, що рукою держить все створіння; пеленами повивається наче людина своїм єством недоторканий Бог. В яслах лежить Той, що своїм словом на початку утвердив небо. Молоком із грудей кормиться Той, що в пустині людям посилав манну. Мудреців призиває Жених церковний, і їхні дари приймає Син Діви. Поклоняємося Твоєму Різдву, Христе, покажи нам і Твої божественні Богоявлення".

Навечір'я празника Різдва має окрему богослужбу, що зветься великі, або царські часи. Їх уклав єрусалимський патріярх Софроній (к. † 641). Царські часи служаться три рази в році: у навечір'я Різдва, у навечір'я Богоявлення і Велику п'ятницю. Царські часи перед Христовим Різдвом укладені так, що в їхніх псалмах і в читаннях пророків із Старого Завіту зібрані головні пророцтва відносно обіцяного Месії. Зі святого Євангелія читають події, пов'язані з Христовим Різдвом, а стихири оспівують воплочення Божого Сина, місце й обставини Різдва. Під час відправи царських часів святе Євангеліє лежить на тетраподі як символ Христа, що вже прийшов і голосить нам Божу науку. Походження назви царські часи пояснюється тим, що колись у Візантії на цій відправі завжди були присутні цісарі зі своїм двором. При кінці відправи в їхню честь співали окреме многоліття.

ДУХОВНЕ ПРИГОТУВАННЯ В РОДИНІ

День навечір'я завершує Чотиридесятницю перед Різдвом. Цього дня обов'язковий строгий цілоденний піст. Уся родина відчуває, що сьогодні ввечері до неї має завитати дуже бажаний небесний гість. Звідси випливає той глибоко святковий і духовний настрій у родині. Наші предки високо цінували й ревно дотримувалися посту

цього дня аж до появи вечірньої зірки. Київський митрополит Максим (1283-1305) у своєму правилі про пости каже, що в який би день навечір'я Різдва не випадало, навіть у суботу й неділю, треба того дня зберігати строгий піст. І щойно після вечірні він дозволяє поживитися хлібом і вином. Такий самий піст він наказує зберігати і в навечір'я Богоявлення.

Крім посту, наші предки від найдавніших часів до празника

Христового Різдва приготовлялися сповіддю і святим причастям. Ця гарна священна традиція походить ще з першого віку християнської України від київського

митрополита Юрія (1072). Цю святу практику поручає у своєму требнику митрополит Петро Могила, поручають її також наші Замойський і Львівський Синоди.

Давній слов'янський Пролог у своєму повчанні на 24 грудня має таку духовну заохоту для вірних, які зустрічатимуть празник

Христового Різдва: "Знайте, брати, що цього дня піст перед празником Христового Різдва. Тому цього дня з любов'ю і чистотою зберіться в шостий час (12 год. полудня) на молитву, перемігши гнів, очистивши тілесні провини, і всі недобрі діла відкинувши, щоб ми стали достойні чистими устами й непорочним серцем причаститися Божого Тіла, що в нього задля нас одягнувся Господь і добровільно став убогим".

СВЯТВЕЧІРНІ ОБРЯДИ І ЗВИЧАЇ

Колись ще в дохристиянські часи наші прадіди під час сучасного святкування Христового Різдва, мали свято "Корочуна" — день привітання сонця. "Свято "Корочуна", — каже проф. С. Килимник, — цілком хліборобське, було в ті далекі часи імпульсом надхнення людини, надією і вірою у щасливий рік урожаю, приплоду худоби, здоров'я, добробуту та радісного життя господаря... Свято "Корочуна" з різноманітними обрядами-ритуалами, відправами, молитвами, магічними актами-діями — виступає і сьогодні досить яскраво в нашім Різдві... "Корочун" Руси-України, що по-

крився Святим Різдвом, — це виняткове, багате, веселе, радісне й велике свято, що відрізняється від подібних свят инших народів своєю особливою обрядовістю, багатством фольклору, взагалі оригінальністю етнографії, найглибшою захованістю в народніх масах нашої давньої передісторичної культури. Це свято ϵ свідченням глибокої доісторичної дійсности не лише вірувань, світогляду. але й наших політичних та економічних зв'язків і взаємин із всесвітом... Наша Церква ті гарні звичаї — рештки первісної культури — врешті прийняла, але, як і мусить бути, вклала в усе це християнські ідеали, християнську мораль, нові ідеї — правди, любови, всепрощення, щедроти, удосконалення. Але характерним, що в основі різдвяних звичаїв зберіглося й досі все те, що пов'язано було в ті далекі часи з хліборобським господарством, з

пастушеством: яскраво виступають у звичаях істотні риси українця — працьовитість, гостинність, чесність, доброта, співучість, єдність і святість родини; шанування пам'яті покійників і т. п. " (Український Рік у народніх звичаях в історичному насвітленні, Т. 1, с. 13-14).

Головне завдання родини в час святвечора це гідно приготувати себе і свою душу, свою хату і своє господарство до празника Христового Різдва. Господиня дому

порається, щоб гарно прибрати хату всередині та надати їй святкового настрою. Найбільше часу вона присвячує приготуванню Святої вечері. Ця вечеря, хоч пісна, але багата, бо має аж 12 традиційних страв. Звідси і її назва — Багата кутя.

Чому на цю вечерю готують саме 12 страв? На це питання знаходимо відповідь у вищеназваному творі проф. С. Килимника. "На основі глибоких досліджень, — каже він, — приходять до думки, що 12 страв це тому, що протягом року "місяць оббігає землю 12 разів". Отже, кожному місяцю наче присвячена страва. По-друге, на Багату кутю мусять бути приготовлені страви з усієї городини та садовини, що тільки є в господарстві, щоб усім цим прийняти й бога врожаю і святі душі дідів-прадідів... А вони, покуштувавши всього цього, дадуть у цьому році ще більший врожай" (Український Рік..., с. 20-21).

Між стравами Святої вечері на першому місці стоїть кутя, або коливо. Це варена пшениця з медом. Деякі автори дотримуються думки, що кутя це останок давніх братолюбних столів, які готували у дні смерти мучеників або померлих. Пшениця, як зерно, щороку оживає, тому ϵ символом вічности, а мед це символ вічного щастя святих у небі.

Коли господиня порається в хаті, то господар приводить до порядку своє обійстя, напуває і годує худібку. З настанням вечора він з особливою церемонією вносить до хати Дідуха — сніп пшениці і ставить його на покутті. "Дідух-Рай", — каже Килимник, проф. C. перебування духів дідів та бога символізував врожаю, ше новорічний урожай, добробут,

багатство та долю людей... Ось чому така шана Дідухові, ось чому його несуть у хату з такою святістю, як і принесли з поля з почестями; тому і ставлять його на самому почесному місці... (Український Рік..., с. 24).

До хати вносять також сіно й солому. Сіно кладуть під обрус на стіл, а солому на долівку. Подекуди в нас цю солому звали також дідухом. Усе відбувається за означеним обрядом, з промовами, побажаннями чи замовляннями. Під столом на долівці ставлять різні господарські знаряддя: сокиру, косу, серп і т. п., щоб на цілій господарці спочивало благословення.

Свята вечеря вже готова. На небі з'явилася вечірня зоря.

Батько родини засвічує свічку на столі. Уся родина святочно вбрана, спільно молиться і сідає за стіл до Святої вечері. Батько складає цілій родині побажання. Вечерю починають кутею з різними церемоніями і приговорюванням. На святвечір не забувають і про душі померлих членів родини. Для них ставлять окрему мисочку з

кутею на столі або вікні, бо вірять, що сьогодні й вони беруть участь у Святій вечері. Після вечері вся родина вітає Христове Різдво колядами й колядками.

"Настрій святвечора, — каже о. Марко Дирда (ЧСВВ), — сповняє серце — душу кожного й кожної з нас невимовним чаром вікових звичаїв Українського Народу... святвечір збуджує в душі українця — українки не тільки милий і зворушливий спогад, але теж єднає його — її думки, наміри і змагання з ідеєю всього українського народу, як на його батьківщині, так і розсіяного по всьому світі. Тож ти твоєю участю в різдвяних святкуваннях обнови в собі почуття належности до свого роду; скріпи твою свідомість у зв'язку національної належности до української спільноти, з якою тепер проживаєш у вільній країні; усвідоми собі, що ти член українського народу, який творив свої звичаї, свою духовну культуру протягом тисячоліть. Ними треба тобі жити, їх у собі плекати, постійно відсвіжувати, щоб таким чином зміцнити твій зв'язок із родовим походженням. Ось чому святвечір своїм змістом в українському народі — незабутній багатий і глибокий!" (Бог, Церква і Молодь, с. 31-32).

Announcements

NEW Happy Birthday to Hang (Mark) Qu those who celebrated their birthdays or anniversaries this past week. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

NEW!!! Opportunity to double our donations. Thankfully, an unnamed donor has offered to match donations made during the month of December, up to a total of \$5,000. This means that our cumulative donations could result in \$10,000 in revenue for our parish. This is for donations over and above normal weekly contribution. In addition to dollar-for-dollar matching of parishioner donations, the donor has also offered to contribute \$100 for every parishioner that signs up for automatic weekly donations. Please take this opportunity to donate to our parish and double your contribution. Donate online through our website https://crossparish.ca/donation/ or contact our Treasurer, Kathryn Hitchen (treasurer@crossparish.ca or 604-328-0205 to make your donation or sign up for weekly contributions. Let us use this chance to support our parish

NEW Live streaming from our parish. Since the lockdown was announced in British Columbia (Nov 19) we want to start streaming our services via parish Facebook page (https://www.facebook.com/crossparish). Please do join us to pray together on Sunday at 9am Divine Liturgy (Eng) and at 11am Divine Liturgy (Ukr).

NEW Join the conversation with the Ukrainian Catholic Church: Thursday nights at 4-6 PM. Join us weekly to dialog with Bishop, Clergy and Featured speakers. Email your questions and receive the Zoom link: uccconversation@gmail.com

NEW Christmas with Camp St. Basil. Celebrating Christmas together via Zoom December 28-31, at 9-10:15am with games, crafts and religion lessons based on our holiday theme: Christmas story. Please register by December 21 (link here https://sites.google.com/view/campsaintbasil/register?authuser=0)

Attendees are *required* to be between the ages of 7 and 14. Further questions?

Contact: campsaintbasils@gmail.com or call 1-780-434-8010

NEW IMPORTANT Confession Day - If you would like to go to confession before Christmas: Fr. Andrii will be at the Church from 12 to 1 PM on Sundays!

Parish Council meeting will take place on Thursday December 17, at 6pm via Zoom. If you have any ideas or comments which you would like to bring up to the Parish Council please share them with Fr Andrii or Bruce.

Donations. Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our website. https://crossparish.ca/donation/ or Sending them by mail. Send the donations to **502-5th Avenue, New Wesminster, BC, V3L 1S2**

NEW "Christmas Candle/Різдвяна свічка. Since 2012 the Ukrainian Catholic Eparchy of New Westminster has been collecting funds to help underprivileged and orphaned children in Ukraine through our Christmas Candle appeal. Our fundraising program, "Christmas Candle/Різдвяна свічка" is part of a larger global appeal sponsored by Caritas Ukraine. The appeal is once again taking place for the month of December and we encourage everyone to remember these children during our Christmas season with a donation. Donations can be made at any Ukrainian Catholic Parish in BC or mailed and payable to the Ukrainian Catholic Eparchy of New Westminster and clearly marked with "Christmas Candle Project" on the

envelope and cheque. For more information, please contact Dana Koren Lupynis, Natalia Lupynis or Emelia Lupynis at nweparchy.christmascandle@gmail.com and follow us on

Facebook at <u>Caritas "Christmas Candle/Piздвяна свічка" Campaign, sponsored by NWEparchy</u>.

Please contact Fr Andrii to get the Christmas candle.

Financial report for November

Income: \$5,395.00

\$2,215.00 - Sunday Donations (for November)

\$240.00 – Online Donations

\$500.00 - Church rental

\$2,000.00 - Daycare hall rental

\$440.00 - Father's Birthday Fundraiser

Expenses: \$5,026.06

\$ 157.70 - Insurance

\$ 400.17 - City of Surrey

\$4,172.20 - Salary&Cathedraticum

\$ 295.99 - Utilities

Total Income: \$5,395.00 Total Expenses: \$5,026.00

Net total: \$368.94

The annual operation cost for our parish is approximately **\$70,000** per year. This works out to cost of **\$1,345** per week. How can I help? If you are able to donate one hour of your salary per week, this would significantly contribute to the financial health of our parish!

Donation Drive (December 2020)

Donations-to-date - \$1,460 Signed-up for Automatic donation (1 family) - \$100 Total donations to be matched - \$1,560

Fr Andrii's Birthday fundraiser raised - \$800

Prayer before Spiritual Holy Communion

Молитва перед Духовним Причастям

Вірую, Господи і ісповідую, що Ти єси воістину Христос, Син Бога живого, що прийшов у світ грішників спасти, з яких перший я. Хоча не маю змоги зараз бути причасником Твоєї Тайної Вечері, Сину Божий, прийди духовно в серце моє своєю Божественною Благодаттю на зцілення душі і тіла. Бо ворогам Твоїм тайни не повім і поцілунку не дам Тобі, як Юда, але як розбійник сповідаюся Тобі:

Пом'яни мене, Господи, коли прийдеш у царстві Твоїм.

Пом'яни мене, Владико, коли прийдеш, у царстві Твоїм.

Пом'яни мене, Святий, коли прийдеш, у царстві Твоїм.

Прийди, мій любий Ісусе, до моєї душі духовним способом. Прийди і погаси мою прагу, прийди і освяти мою душу. Я приймаю Тебе до мого серця, а Ти Ісусе не допусти, щоб я коли-небудь віддалився від Тебе.

Боже, будь милостивий до мене грішного.

Боже, очисти мої гріхи і помилуй мене.

Без числа нагрішив я, Господи, прости мені. Амінь.

Prayer before Spiritual Holy Communion

O Lord, I believe and profess that you are truly Christ, the Son of the living God, who came into the world to save sinners of whom I am the first. Accept me today as a partaker of your mystical supper, O Son of God, for I will not reveal your mystery to your enemies, nor will I give you a kiss as did Judas, but like the thief I profess you:

Remember me, O Lord, when you come in your kingdom.

Remember me, 0 Master, when you come in your kingdom.

Remember me, O Holy One, when you come in your kingdom.

May the partaking of your holy mysteries, O Lord, be not for my judgment or condemnation but for the healing of soul and body. O Lord, I also believe and profess that this, which I am about to receive, is truly your most precious body and your lifegiving blood, which, I pray, make me worthy to receive for the remission of all my sins and for life everlasting. Amen.

- O God, be merciful to me, a sinner.
- O God, cleanse me of my sins and have mercy on me.
- O Lord, forgive me for I have sinned without number.

LITURGICAL SCHEDULE, 20 – 27 December, 2020 A.D. Live streaming via Facebook https://www.facebook.com/crossparish		
Sun, Dec 20	DIVINE LITURGY (ENG) DIVINE LITURGY (UKR) https://www.facebook.com/crossparish	09:00 AM 11:00 AM
Tue Dec 22	Divine Liturgy https://www.facebook.com/holyeucharistcathedral	08:30 AM
Wed Dec 23	Divine Liturgy Молебень до Еммануїла Moleben to Emmanuel https://www.facebook.com/holyeucharistcathedral	08:30 AM 05:00 PM 07:00 PM
THU D EC 24	Royal Hours/Царські Час https://www.facebook.com/holyeucharistcathedral- GREAT COMPLINE&DINIVE LITURGY https://www.facebook.com/crossparish	08:30 AM 08:00 PM
Fri, Dec 25	Велике Повечір'я& Божественна Літургія https://www.facebook.com/holyeucharistcathedral	10:00 AM
SAT, DEC 26	Divine Liturgy VESPERS https://www.facebook.com/holyeucharistcathedral	08:30 AM 06:00 PM
Sun, Dec 27	DIVINE LITURGY (ENG) DIVINE LITURGY (UKR) https://www.facebook.com/crossparish	09:00 AM 11:00 AM

